

der erkjendt, at en Forringelse heraf kan værfættes uden at skade den indenlandske Industri, hvis Fremvægt i de senere Aar er saa betydelig. Der vilde derved ske en Retfærdighed overfor Forbrugerne; thi Beskyttelsen vil jo ikke sige Andet, end at der er paalagt samtlige Forbrugere en Skat til Fordel for enkelte Personer eller enkelte mindre Klasser af Befolkningen. Ved Siden deraf ligger det jo nær at ønske saadanne Artikler, som maa betragtes som Luxusartikler navnlig for de mere Formuende, beskattede noget stærkere. Men den vigtigste Betragtning, som maa gjøre sig gjældende, er den, at den overordentlig heldige Finantsstilstand, som vi have oplevet i de senere Aar, og hvorom den ærede Finantsministers Udtalelse ved Finantslovens Forelæggelse jo afgav Vidnesbyrd, sætter os i Stand til at foretage saadanne betydelige Nedsættelser, som kunne komme Befolkningen i det Hele, Handelskrøvet, Omsætningen og Industrien til Gode, uden at det bliver nødvendigt at paalægge Befolkningen forpøgede Byrder i andre Retninger. Naar vi af Finantsministerens Mund erfarede, at vi i de sidste Aar havde et Overflud af 6 Millioner Kroner, uden at det blev medregnet, som var medgaaet til Jernbaneanlæg, og hvis dette beregnedes til sit fulde Beløb, da endog 12 Millioner Kroner, saa turde heri ligge en stærk Opfordring til at reformere en saadan Skat som Tolden, der tynger paa Befolkningen, og hvis Reform i lang Tid har staaet paa Dagsordenen. Dette er Aarsagen til, at Forslagstillerne have troet at burde fremkomme med et Forslag til en samlet Reform, som gaar ud paa en Nedsættelse af Told- og Skibsafgifterne, hvorved der fremkommer en samlet Indtægtsnedgang af omtrent 5 Millioner Kroner. Det maa være mig tilladt at henvise til den Overfugt, der følger med som Bilag til Lovforslaget, og hveri der er forspøgt en Beregning over, hvor stor Indtægtsnedgangen vil være. Denne Overfugt støtter sig paa en Beregning, som blev meddeelt det ifjor nedsatte Toldudvalg af den daværende Finantsminister. Det er faabel mig som de øvrige Forslagstillere vel bevidst, at denne Overfugt ligger et Aar tilbage; men da vi ikke have haft Materiale til at anstille Undersøgelser paa Grundlag af det sidste Jemaar, have vi været nødt til at holde os til Jemaaret 1869—74, i Stedet for, som det Rigtige vilde have været, Jemaaret 1870—75. Smidleertid er jeg i Stand til at oplyse, hvorledes den samlede Nedgang sandsynligvis vil blive for det sidste Jemaar, 1870—75, idet vi kjende det samlede Beløb af Told- og Skibsafgifterne for det sidst sluttede Finantsaar. Det vil da medføre en Forøgelse af Summen 4,800,000 Kroner til 5 Millioner Kroner — Forøgelsen er nemlig 200,000 Kroner — og jeg vil derfor gaa ud fra, at den Nedgang i Indtægter, som herved bringes i Forslag, vil blive i Forhold til det sidst forløbne Jemaar 5 Millioner Kroner. Naar

man kaster et Blik paa det sidste Bilag, som følger med Lovforslaget, vil det sees, hvor overordentlig betydelige Forandringer det er, som her er foreslaaet. Det vil ses, at det kun er et ringere Antal Varer, for hvilke den nuværende Told bevares enten fuldstændig eller med den Forandring, som følger af det forandrede Møntsystem, hvorimod et større Antal Varer blive toldfrie, og for et meget stort Antal bliver Tolden nedsat, medens den kun for et ringere Antal bliver forhøjet; de sidste henhøre, som allerede nævnt, til Luxusvarer. — Hvad de enkelte Positioner i Lovforslaget angaar, da støtte de sig i alt Væsentligt til det Forslag, som blev vedtaget her i Folkethinget for 3 Aar siden, og jeg skal derfor kun opholde mig ved de Bestemmelser i nærværende Forslag, som afvige fra det da her i Folkethinget vedtagne Forslag, idet jeg i Dørigt maa henvise til, hvad der blev vedtaget her paa Grundlag af Betænkningen og Forhandlingerne i Folkethinget. Jeg støder da først paa Positionen om Vin og i Forbindelse dermed Positionen om Spiritus. Med Hensyn til Vin er der foretaget en lille Nedsættelse i Sammenligning med Forslaget 1872—73; med Hensyn til Spiritus er der ligeledes gjort nogen Forandring. I den Henseende har man da henholdt sig til, hvad der blev udtalt af Udvalget ifjor angaaende Forholdet mellem de forskjellige Positioner om Vin og Spiritus, og jeg maa maasse henholde mig til, hvad der i den Henseende er ansøgt i Betænkningen. Med Hensyn til Kaffe, som nu har en Told af 6 p., var der i 1872—73 foreslaaet en Nedgang til 4 p.; nu er der foreslaaet en yderligere Nedgang til 6 Dre. Dette er begrundet paa, at man anser det for mindre rigtigt, naar man foretager en Nedsættelse, da at foretage den for lille, saaledes at den ikke vil kunne søles af de mindre Konsumenter; dette vil let blive Tilfældet, naar Nedsættelsen kun bliver 2 p. eller 4 Dre, hvorimod en Nedsættelse paa 3 p. i høiere Grad vil fordele sig paa de mindre Indtægter. Denne Betragtning blev allerede gjort gjældende fra Landsthingets Side i dets Betænkning i Samlingen 1873—74, og jeg finder ogsaa Bestyrkelse af den samme Tanke i en Skrivelse, som igaar ombeltes her i Thinget fra Grosserer-societetets Komite. For Galanterivarer var der vedtaget en Told af 1 Mark; denne er her foreslaaet nedsat til 30 Dre, og paa enkelte andre Steder er der ligeledes foreslaaet en saadan Afrunding af Beløbet, at man har faaet Tak, som ere delelige med 5 og 10, hvorved i Uimindelighed Toldsafterne ere blevne en lille Smule mindre, end de vare efter det i 1872—73 vedtagne Forslag. For Vin og Bomuld er der foreslaaet en noget lavere Told end i 1872—73. Dette hidrører dels fra det Hensyn til det nye Møntsystem, som jeg allerede har nævnt, dels derfra, at der bør være en noget større Forskel